

آثار استقرار نظام واحد ثبت اختراع در اتحادیه اروپا

مهدی زاهدی* - محمد حسین عرفان‌منش** - محمود عباسی***

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۲/۳۰ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۲/۱۲)

چکیده

یکی از مهم‌ترین تحولات بین‌المللی معاصر در عرصه ثبت اختراع، توافق اخیر کشورهای عضو اتحادیه اروپا در تدوین و تقنین مقررات برای ایجاد نظام واحد ثبت اختراع است. به موجب این توافق، بعد از اعطای گواهی‌نامه ثبت توسط دفتر اروپایی، ثبت اختراع این گواهی‌نامه بدون نیاز به اعتبارسازی در تک‌تک کشورهای، در قلمرو اتحادیه قابلیت اجرایی خواهد داشت. این توافق همچنین متضمن ایجاد یک دادگاه واحد با صلاحیت رسیدگی به دعاوی مربوط به گواهی‌نامه در سراسر قلمرو اتحادیه اروپاست. با توجه به اهمیت این توافق، تبیین تأثیرات حقوقی و اقتصادی آن بر سیاست‌های صنایع و شرکت‌های مختلف در زمینه‌های تحقیق، ابداع و تجاری‌سازی اختراعات، ضرورت پیدا می‌کند. مقاله حاضر، ضمن مطالعه اجزای این توافق، پیامدهای حقوقی استقرار نظام واحد ثبت اختراع در اروپا را تحلیل می‌کند.

کلیدواژگان: گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع، دادگاه واحد، اتحادیه اروپا

* دانشیار حقوق بین‌الملل عمومی دانشگاه علامه طباطبائی
Mehdii_zahedii@yahoo.com
** دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)
Erfanmanesh1@gmail.com
*** دانشیار حقوق پزشکی مرکز تحقیقات اخلاق و حقوق پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
Dr.abbasi@sbmu.ac.ir

مقدمه

در فوریه سال ۲۰۱۳ نتیجه چهل سال مذاکره و برنامه‌ریزی به ثمر نشست و «بسته نظام واحد ثبت اختراع»^۱ به امضای بیست و پنج عضو از بیست و هشت عضو اتحادیه اروپا رسید. این بسته از سه رکن تشکیل شده است (Council of the European Union, 2013). رکن اول در ارتباط با «گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع»^۲ است که طبق قانون اجرای ارتقای همکاری برای ایجاد نظام واحد حمایت از اختراعات،^۳ ایجاد شده است. به موجب این قانون، گواهی‌نامه ثبت صادر شده از «دفتر اروپایی ثبت اختراع»^۴ بدون نیاز به اعتبارسازی در تک تک کشورهای، در قلمرو کشورهای تصویب کننده این قانون، قابلیت اجرایی خواهد داشت.

رکن دوم، موافقت‌نامه راجع به تأسیس دادگاه واحد^۵ جهت رسیدگی به دعاوی ناشی از گواهی‌نامه ثبت اختراع است. با تأسیس این دادگاه، متقاضیان به جای طرح دعوا در دادگاه‌های کشورهای عضو، به صورت انفرادی، دعاوی خود را در دادگاه واحد^۶ اقامه می‌کنند. رأی این دادگاه در تمامی کشورهای عضو، لازم‌الاجراست. رکن سوم، بسته نظام واحد ثبت اختراع، شامل قانون اجرای ارتقای همکاری در زمینه مقررات و ترتیبات حاکم بر ترجمه اظهارنامه و گواهی‌نامه ثبت اختراع^۷ است. این قانون، موارد ضروری برای ترجمه این اسناد را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌دهد. این مقررات سه‌گانه، با تصویب مجالس ۱۳ کشور از مجموع ۲۵ کشور امضاکننده موافقت‌نامه راجع به تأسیس دادگاه واحد، اجرایی خواهد شد و برای کشورهای تصویب کننده، لازم‌الاجرا خواهد بود. فرایند تصویب این موافقت‌نامه از اواخر سال ۲۰۱۳ آغاز شد. تا اوت ۲۰۱۵، هفت کشور از جمله فرانسه و انگلستان، این موافقت‌نامه را تصویب کردند. طبق پیش‌بینی‌ها، بسته نظام واحد ثبت اختراع تا پایان سال ۲۰۱۶ لازم‌الاجرا خواهد شد (Clay, 2012: 5).

استقرار نظام واحد ثبت اختراع در اروپا می‌تواند پیامدهای مختلفی را برای مخترعین، شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران در کشورهای مختلف جهان از جمله ایران به همراه داشته باشد. تأثیرات این نظام بر زمان و هزینه‌های دریافت و تمدید اعتبار (نگهداری)^۸ گواهی‌نامه ثبت اختراع، سازوکار نوین برای ضمانت اجرا و دعاوی ناشی از آن و همچنین گسترش قلمرو جغرافیایی بازار محصولات تحت حمایت، از جمله پیامدهای مهم این نظام خواهد بود. به همین

1. Unitary Patent Package.
2. Unitary Patent (European Patent with Unitary Effect).
3. Regulation on Implementing Enhanced Co-operation in the Area of the Creation of Unitary Patent Protection.
4. European Patent Office (EPO).
5. Agreement on a Unified Patent Court.
6. Unified Patent Court.
7. Council Regulation Implementing Enhanced Co-operation in the Area of the Creation of Unitary Patent Protection with Regard to the Applicable Translation Arrangements.
8. Renewal (Maintenance) Fees.

دلیل، تحقیق و مطالعه دقیق آثار استقرار نظام جدید ثبت اختراع برای اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در عرصه پژوهش، نوآوری و تجارت که در صدد حمایت از اختراعات خود در کشورهای عضو اتحادیه اروپا هستند اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند.

بر این اساس، هدف از نگارش مقاله حاضر، مطالعه ساختار و جزئیات راجع به نظام جدید ثبت اختراع در اتحادیه اروپا و تحلیل و بررسی آثار استقرار آن است. برای این منظور، لازم است که در ابتدا نظام کنونی ثبت اختراع در اروپا مطالعه شود. در ادامه، مقررات گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع، رژیم پیشنهادی برای ترجمه و دادگاه واحد جهت رسیدگی به دعاوی ناشی از گواهی‌نامه بررسی می‌شود. در بخش پایانی، پیامدهای حقوقی استقرار این نظام، تحلیل خواهد شد. این پیامدها در قالب محسنات و اشکالات احتمالی برای طیف گسترده‌ای از فعالان در عرصه ابداعات و تجاری‌سازی اختراعات، نمود پیدا می‌کند.

۱. نظام کنونی ثبت اختراع در اروپا

در حال حاضر، از سه طریق می‌توان از ابداعات و نوآوری‌ها در اروپا حمایت کرد. اولین راه، تسلیم اظهارنامه به دفاتر ملی ثبت اختراع است. برای این منظور، متقاضی باید به کشور یا تک‌تک کشورهای که در صدد حمایت از اختراع خود در آنهاست رجوع کند و فرایند قانونی آن کشورها را رعایت کند. ثبت ملی اختراع، قدیم‌ترین شیوه حمایت از ابداعات است که مزایا و محدودیت‌های خاص خود را دارد. این روش برای افراد یا شرکت‌هایی که قصد دریافت حمایت کشور یا کشورهای معدودی را دارند مناسب به نظر می‌رسد.

برخی از مؤسسات یا صنایع، همانند شرکت‌های کوچک و متوسط، توان رقابت با سایر شرکت‌ها را در کشورهای متعدد ندارند یا به دلیل وجود قوانین سختگیرانه، ترجیح می‌دهند اختراع خود را در یک یا چند کشور محدود به ثبت برسانند و آن را در بازار آن کشورها عرضه کنند. در عین حال، این مسئله برای شرکت‌های دارای توان و ظرفیت بالاتر، مزیت محسوب نمی‌شود زیرا قلمرو جغرافیایی حمایت در این شیوه محدود است و متعاقباً این شرکت‌ها دسترسی محدودتری به بازار در اروپا خواهند داشت. در صورتی که این شرکت‌ها بخواهند برای جبران این نقیصه، اختراعات خود را در کشورهای بیشتری به ثبت برسانند، باید زمان و هزینه زیادی صرف این امر کنند. مطابق با تحقیقات صورت گرفته، ثبت ملی اختراعات در مواردی توصیه می‌شود که مخترعین، حداکثر در سه کشور اروپایی، قصد حمایت از ابداعات خود را داشته باشند (Schröder and Hafner, 2009: 10). راه دوم، ثبت بین‌المللی اظهارنامه از طریق «معاهده همکاری در ثبت اختراع»^۱ است. در این

1. Patent Cooperation Treaty (PCT).

روش، مخترع درخواست خود را به مرجع بین‌المللی (سازمان جهانی مالکیت فکری یا دفاتر صاحب صلاحیت در کشورهای عضو معاهده) تسلیم می‌کند (ماده ۵۵ معاهده). به این ترتیب با تسلیم یک اظهارنامه می‌توان درخواست حمایت از اختراع را در ۱۴۸ کشور، از جمله در تمامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا مطرح کرد. مطابق ماده ۱۴ این معاهده، پس از تسلیم اظهارنامه، مرجع ذی‌صلاح بین‌المللی با توجه به موضوع اختراع، سوابق مرتبط را جستجو می‌کند و نتیجه را تحت عنوان «گزارش جستجوی بین‌المللی»^۱ به همراه نظر مکتوب درباره قابلیت ثبت اختراع، ضمیمه اظهارنامه می‌کند (ماده ۳۳) و برای کشورهای موردنظر می‌فرستد. باید توجه داشت که این شیوه، منجر به اعطای گواهی‌نامه بین‌المللی ثبت اختراع نخواهد شد. متقاضی باید برای دریافت گواهی‌نامه، بررسی‌های بیشتر و نهایتاً ثبت آن، رسیدگی به اظهارنامه خود را در دفاتر ملی یا منطقه‌ای انتخاب‌شده، پیگیری کند. از این رو مزیت اصلی تسلیم اظهارنامه بین‌المللی به کاهش هزینه‌های تقدیم اظهارنامه به تک‌تک کشورهای انتخاب‌شده و دریافت «تاریخ بین‌المللی تسلیم اظهارنامه»^۲ به جهت استفاده از حق تقدم^۳ خلاصه می‌شود (Bouchoux, 2012: 457).

روش سوم که در حال حاضر، متداول‌ترین شیوه برای کسب حمایت از اختراعات در اروپاست، اقدام از طریق دفتر اروپایی ثبت اختراع است. این دفتر که بر اساس «کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع»^۴ در سال ۱۹۷۷ تأسیس شد، مسئول بررسی اظهارنامه ثبت اختراع و صدور گواهی‌نامه بر اساس مواد کنوانسیون است. گواهی‌نامه‌های دفتر اروپایی در ۳۸ کشور عضو کنوانسیون که ۲۸ عضو آن از اعضای اتحادیه اروپا هستند قابلیت اجرایی دارد. علاوه بر منطقه‌ای بودن این شیوه، تفاوت عمده آن با روش تسلیم اظهارنامه بین‌المللی در این است که دفتر اروپایی ثبت اختراع، اظهارنامه‌ها را از نظر شکلی و ماهوی بررسی و گواهی‌نامه ثبت صادر می‌کند. این در حالی است که در شیوه مبتنی بر معاهده همکاری در ثبت اختراع، اظهارنامه‌ها صرفاً بررسی مقدماتی می‌شود و تصمیم‌گیری نهایی درباره قابلیت ثبت آن به عهده دفاتر ملی است؛ بنابراین، دفتر اروپایی ثبت اختراع، یک نهاد متمرکز برای دریافت اظهارنامه‌هاست که از طرف دولت‌های عضو، گواهی‌نامه صادر می‌کند. البته گواهی‌نامه باید توسط دفاتر ملی ثبت اختراع که مخترع در صدد حمایت از اختراع در آن‌هاست «اعتبارسازی»^۵ شود. این فرایند، معمولاً شامل پرداخت هزینه برای لازم‌الاجرا کردن گواهی‌نامه در کشورهای مربوطه و همچنین انجام ترجمه به زبان رسمی کشورهای مزبور است (Rodriguez, 2011: 575).

1. International Search Report (ISR).
2. International (PCT) Filing Date.
3. Priority Date.
4. European Patent Convention (EPC).
5. Validation.

کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع در ارتباط با دعاوی مربوط به اظهارنامه و گواهی‌نامه، دو سازوکار را طراحی کرده است. در صورتی که مرجع رسیدگی کننده، اظهارنامه‌ای را رد کند، این امکان وجود دارد که متقاضی از «هیئت‌های تجدیدنظر فنی»^۱ درخواست تجدیدنظر کند. مطابق ماده ۹۹ این کنوانسیون، هر ذی‌نفعی می‌تواند تا نه ماه بعد از صدور گواهی‌نامه ثبت، نسبت به صدور آن اعتراض کند. در این حالت، هیئت‌های تجدیدنظر با توجه به ادله ارائه شده، نسبت به اعتبار گواهی‌نامه، رأی مقتضی را صادر می‌کنند. در چنین شرایطی، رأی این هیئت‌ها چه برای کشور یا کشورهایی که گواهی‌نامه در آن‌ها اعتبارسازی شده و چه غیر آن، لازم‌الاجراست.

بعد از سپری شدن ۹ ماه از تاریخ صدور گواهی‌نامه، صلاحیت اداره اروپایی نسبت به مسائل اداری و قضایی به پایان می‌رسد و هرگونه دعوا اعم از دعاوی ناشی از نقض گواهی‌نامه یا درخواست ابطال آن در صلاحیت دادگاه کشورهایی است که گواهی‌نامه در آن‌ها اعتبارسازی شده است؛ بنابراین، از این مرحله به بعد، گواهی‌نامه در حکم گواهی‌نامه ملی قلمداد می‌شود.

۲. مشکلات در نظام کنونی و ضرورت استقرار سازوکار نوین

نظام کنونی حمایت از ابداعات در اروپا با محدودیت‌ها و دشواری‌هایی به‌ویژه در زمینه رفع موانع تجاری‌سازی موضوع اختراعات روبه‌روست. همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، قلمرو جغرافیایی حمایت از اختراع در نظام ملی ثبت، محدود است و به دلیل زمان‌بر بودن و تحمیل هزینه‌های بازدارنده، امکان ثبت در کشورهای متعدد برای بسیاری از صنایع و شرکت‌ها فراهم نمی‌شود (England, 2014: 921). متقاضیان اخذ حمایت از اختراع در کشورهای متعدد، با اقدام از طریق تسلیم اظهارنامه بین‌المللی می‌توانند تا حدی در هزینه‌ها صرفه‌جویی کنند؛ اما با توجه به اینکه در این روش، درخواست حمایت از اختراع در مرحله اظهارنامه باقی می‌ماند و بقیه مراحل همانند روش ثبت ملی صورت می‌پذیرد، محدودیت آن به شیوه تسلیم اظهارنامه بین‌المللی نیز مترتب می‌شود.

همچنین، علی‌رغم اینکه در حال حاضر، اقدام از طریق دفتر اروپایی ثبت اختراع، مقرون‌به‌صرفه‌ترین و متداول‌ترین شیوه حمایت از اختراعات در اروپاست، این روش نیز خالی از اشکال نیست. به‌طور مشخص، یکی از نکاتی که همواره مورد انتقاد تحلیل‌گران ثبت اختراع بوده، هزینه‌های بالای دریافت گواهی‌نامه و بهره‌برداری از آن است (Rassenfossé, 2013: 702 Heine, & 25: 2012). در کنار هزینه تسلیم اظهارنامه که در بسیاری از موارد، مستلزم پرداخت حق‌الوکاله

1. Technical Boards of Appeal.

وکلای ثبت اختراع و ترجمه اظهارنامه به زبان‌های رسمی دفتر اروپایی است،^۱ مالک گواهی‌نامه باید از عهده مخارج اعتبارسازی آن‌ها در کشورهای هدف نیز برآید. هزینه‌های اعتبارسازی شامل پرداخت مخارج فرایند اداری و همچنین مخارج ترجمه کل یا بخشی از گواهی‌نامه (معمولاً ادعاها و توصیفات)^۲ به زبان رسمی کشورهای هدف است که زبان رسمی آن‌ها با زبان گواهی‌نامه متفاوت است.^۳ پس از اعتبارسازی، مالک گواهی‌نامه باید در مواعید معین (معمولاً سالیانه) هزینه نگهداری یا تمدید اعتبار آن‌ها را به تک‌تک کشورهای که اختراع در آن‌ها حمایت می‌شود بپردازد.

یکی دیگر از مسائل انتقادبرانگیز، نبود سازوکار واحد برای رسیدگی به دعوی مرتبط با گواهی‌نامه ثبت است (Pehlivan, 2012: 453). همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، این دعوی که اغلب شامل درخواست ابطال گواهی‌نامه یا دعوی نقض حقوق ناشی از آن است باید به صورت انفرادی در کشورهای هدف مطرح شود. چنین وضعیتی چند مشکل به همراه دارد. با توجه به تفاوت قوانین کشورها در حوزه مقررات ثبت اختراع، این احتمال وجود دارد که درباره یک موضوع، آرای متفاوتی در کشورهای اروپایی صادر شود. سازوکار خاصی نیز برای ایجاد وحدت رویه میان این کشورها در ارتباط با دعوی ناشی از گواهی‌نامه ثبت اختراع وجود ندارد. از این رو اگرچه این دعوی منشأ واحدی (گواهی‌نامه صادرشده از دفتر اروپایی ثبت اختراع) دارند، در عمل ممکن است شیوه حمایت از اختراعات در اروپا، متفاوت و در برخی از موارد، متعارض باشد.

همچنین طرح دعوا در ارتباط با یک گواهی‌نامه، مستلزم پرداخت هزینه دادرسی در کشورهای مختلف است. ساختار و رویه متفاوت کشورها در ارتباط با رسیدگی به این دعوی موجب دشواری و پیچیدگی حمایت از اختراعات در اروپا می‌شود. این وضعیت برای شرکت‌هایی که در فکر بازاریابی و تجاری‌سازی ابداعات خود در اروپا هستند مطلوب به نظر نمی‌رسد و موجب ایجاد نارسایی و خلل در کارایی نظام ثبت اختراع در اروپا می‌شود. حمایت

۱. اگرچه مطابق ماده ۱۴ کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع، این امکان وجود دارد که اظهارنامه به زبان‌های رسمی ۳۸ کشور عضو تسلیم شود، در صورت نیاز به طرح تقاضای تجدیدنظر از تصمیم شعبه بررسی‌کننده، اظهارنامه باید به یکی از زبان‌های رسمی دفتر اروپایی (انگلیسی، آلمانی و فرانسه) ترجمه شود. در مواردی که تا نه ماه پس از صدور گواهی‌نامه، نسبت به صدور گواهی‌نامه اعتراض شود، انجام فرایند قضایی مستلزم ترجمه گواهی‌نامه به یکی از این زبان‌هاست.

2. Claims and Descriptions.

۳. در حال حاضر با توجه به مفاد موافقت‌نامه لندن در زمینه ترجمه گواهی‌نامه‌های ثبت اختراع، مصوب سال ۲۰۰۰، وضعیت ترجمه به این شرح است: کشورهای آلمان، فرانسه، لوکزامبورگ، موناکو، سوئیس، ایرلند و لیختن‌اشتاین در صورتی که گواهی‌نامه به یکی از سه زبان رسمی دفتر اروپایی ثبت اختراع باشد، متقاضیان را از ترجمه معاف می‌کنند. کشورهای دانمارک، کرواسی، فنلاند، سوئد، نروژ، مجارستان، ایسلند و هلند، ترجمه قسمت توصیفات به زبان انگلیسی را ضروری می‌دانند. کشورهای لتونی، لیتوانی، مقدونیه و اسلونی، ترجمه تمامی قسمت گواهی‌نامه به‌غیر از توصیفات را به یکی از سه زبان رسمی دفتر اروپایی ثبت اختراع، ضروری می‌دانند. در لتونی، لیتوانی، مقدونیه، اسلونی، دانمارک، کرواسی، فنلاند، سوئد، نروژ، مجارستان، ایسلند و هلند، الزاماً ادعا باید به زبان رسمی آن‌ها نیز ترجمه شود. در سایر کشورها ترجمه کامل گواهی‌نامه الزامی است.

منسجم از ابداعات و نوآوری‌ها یکی از مؤلفه‌های کلیدی در تشویق شرکت‌ها به سرمایه‌گذاری و ورود به بازار است (Lamping, 2011: 904). در صورتی که در بازار مقصد برای تجاری‌سازی ابداعات به جهت کاستی در نظام حمایت از اختراعات، از هم‌گسستگی و عدم انسجام مشاهده شود، انگیزه کمتری برای ورود به این بازار وجود خواهد داشت.

۳. ارکان نظام واحد ثبت اختراع

با توجه به کاستی‌های سازوکار اعطای گواهی‌نامه ثبت اختراع، ضرورت تشکیل نظام واحد ثبت اختراع در اروپا از دهه هفتاد میلادی احساس شد و از همان زمان تلاش‌هایی در جهت دستیابی به این هدف صورت گرفت. تدوین «کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع برای بازار مشترک»^۱ در سال ۱۹۷۵ و توافق‌نامه رسیدگی به دعاوی مربوط به گواهی‌نامه ثبت اختراع در اروپا^۲ در سال ۲۰۰۰ و سایر اسناد مشابه، نمونه‌های برجسته‌ای از این تلاش‌ها بود؛ اما با توجه به نبود اراده سیاسی کافی و به‌حدنصاب‌نرسیدن تعداد کشورهای امضاکننده این اسناد، تمامی این تلاش‌ها بدون نتیجه مشخص، متوقف شد (Wadlow, 2013: 212).

پس از تبدیل جامعه اروپا به اتحادیه اروپا بر مبنای معاهده لیسبون و در نتیجه همه‌پرسی موفق در جمهوری ایرلند در سال ۲۰۰۹،^۳ انگیزه‌ها برای تقویت نظام ثبت اختراع و انسجام در بازار اروپا افزایش یافت. بر این اساس، کمیسیون اروپا در سال ۲۰۱۱ پیش‌نویس دو قانون را برای ایجاد نظام واحد ثبت اختراع تهیه کرد. این دو قانون، به‌عنوان دو رکن از سه رکن اصلی نظام جدید، از این قرار است: ۱- قانون اجرای ارتقای همکاری برای ایجاد نظام واحد حمایت از اختراعات (قانون راجع به گواهی‌نامه‌های واحد). ۲- قانون اجرای ارتقای همکاری در زمینه مقررات و ترتیبات حاکم بر ترجمه اظهارنامه و گواهی‌نامه ثبت اختراع (قانون راجع به ترتیبات ترجمه). این دو قانون در دسامبر ۲۰۱۲ در پارلمان و شورای اروپا به تصویب رسید و برای کشورهای تصویب‌کننده الزام‌آور است.

رکن سوم، موافقت‌نامه راجع به تأسیس دادگاه واحد است. این موافقت‌نامه در فوریه سال

1. Convention for the European Patent for the Common Market.

2. European Patent Litigation Agreement (EPLA).

۳. معاهده لیسبون، موافقت‌نامه بین‌المللی با هدف اصلاح معاهده‌های رم (معاهده کارکرد نهادهای اتحادیه اروپا، مصوب ۱۹۵۸) و ماستریخت (معاهده اتحادیه اروپا، مصوب ۱۹۹۳) است. به‌موجب اصلاح این دو معاهده که به‌عنوان قانون اساسی اروپا شناخته می‌شوند، اختیارات و قدرت نهادهای گوناگون در اتحادیه اروپا از جمله شورا و پارلمان اروپا افزایش یافته و صلاحیت قضایی دیوان دادگستری اتحادیه اروپا (همانند تصمیم‌گیری در ارتباط با تحریم‌ها در روابط بین‌المللی و سیاست خارجی) گسترش یافته است. به‌زعم صاحب‌نظران، معاهده لیسبون، گامی در جهت دستیابی به اروپایی متحدتر تلقی شده است (Holberg, 2010, 16; Smith, 2010: 138).

۲۰۱۳ به امضای ۲۵ کشور از اعضای اتحادیه اروپا رسید. برخلاف دو قانون فوق‌الذکر، این موافقت‌نامه از نظر ماهیت، معاهده بین‌المللی محسوب می‌شود که صرفاً کشورهای عضو اتحادیه اروپا امکان تصویب یا الحاق به آن را دارند. برای لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، تصویب ۱۳ کشور ضروری است که الزاماً آلمان، انگلستان و فرانسه باید در میان این ۱۳ کشور باشند.

تا مرداد ماه سال ۱۳۹۴، هفت کشور از جمله فرانسه و انگلستان این موافقت‌نامه را تصویب کردند. این فرایند در پارلمان سایر کشورها در حال انجام است. شایان ذکر است که با وجود لازم‌الاجرا شدن دو قانون مزبور؛ اجرایی شدن مقررات این دو قانون در عمل و نتیجه، تحقق بسته نظام واحد ثبت اختراع در اروپا، مشروط به لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد است. در ادامه، ارکان نظام واحد ثبت اختراع، تشریح خواهد شد.

۳-۱. گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع

طبق ماده ۳ قانون راجع به گواهی‌نامه واحد، دفتر اروپایی ثبت اختراع، این صلاحیت را پیدا می‌کند تا علاوه بر روش سنتی اعطای گواهی‌نامه ثبت، به درخواست متقاضی در زمان تسلیم اظهارنامه، گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع صادر کند. مهم‌ترین ویژگی گواهی‌نامه واحد در این است که دارنده آن می‌تواند همزمان از حمایت کشورهای اروپایی مشارکت‌کننده در نظام جدید ثبت اختراع برخوردار شود بدون اینکه لزومی به اعتبارسازی گواهی‌نامه در تک‌تک این کشورها باشد.

به این ترتیب، گواهی‌نامه صادرشده از دفتر اروپایی ثبت اختراع به محض صدور، قابلیت اجرایی دارد و ضرورتی به اعتبارسازی وجود ندارد. همچنین با توجه به اینکه نظام واحد ثبت اختراع، سازوکار متحدالشکلی را در کشورهای عضو در جهت حمایت از اختراع فراهم می‌آورد، هرگونه اصلاح، اعمال محدودیت یا ابطال این گواهی‌نامه در کل کشورهای عضو اعمال خواهد شد. به دلیل عدم ضرورت اعتبارسازی گواهی‌نامه واحد در تک‌تک کشورها، متقاضیان صرفاً یک‌بار هزینه تسلیم اظهارنامه می‌پردازند. پرداخت سایر هزینه‌ها همانند هزینه تمدید اعتبار گواهی‌نامه نیز به همین منوال خواهد بود.

در ارتباط با زبان مورد استفاده در گواهی‌نامه، مطابق با ماده ۹۰ قانون راجع به ترتیبات ترجمه، تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی، صرف‌نظر از تابعیت، محل سکونت یا کسب‌وکارشان باید اظهارنامه خود را به یکی از زبان‌های انگلیسی، آلمانی یا فرانسه تقدیم کنند یا اینکه ترجمه اظهارنامه را به یکی از این زبان‌ها در زمان تسلیم ضمیمه کنند؛ اما مؤسسات عام‌المنفعه، دانشگاه‌ها، مؤسسات

تحقیقاتی، شرکت‌های کوچک و متوسط و افراد حقیقی که محل سکونت یا کسب و کارشان در یکی از کشورهای عضو اتحادیه اروپاست، پس از انجام ترجمه می‌توانند بازپرداخت هزینه ترجمه را از دفتر اروپایی ثبت اختراع، درخواست کنند. این اشخاص و مؤسسات می‌توانند از تخفیف برای هزینه تمدید اعتبار گواهی‌نامه نیز بهره‌مند شوند.

تاکنون ۲۵ کشور از اعضای اتحادیه اروپا (همه اعضا به غیر از اسپانیا، ایتالیا و کرواسی) از طریق پارلمان اروپا دو قانون راجع به گواهی‌نامه واحد ثبت اختراع و ترتیبات حاکم بر ترجمه را تصویب کرده‌اند.^۱ به این ترتیب، با لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، نظام جدید ثبت اختراع در کشورهایی که این موافقت‌نامه را طبق قوانین داخلی خود به تصویب رسانده باشند، اجرا خواهد شد.

۲-۳. موافقت‌نامه راجع به تأسیس دادگاه واحد

دادگاه واحد، صلاحیت انحصاری رسیدگی به دعاوی مربوط به گواهی‌نامه سنتی (گواهی‌نامه صادرشده از دفتر اروپایی ثبت اختراع با قابلیت اعتباربخشی در کشورهای عضو) و همین‌طور گواهی‌نامه واحد را خواهد داشت.^۲ مطابق مواد ۹ و ۱۰ این موافقت‌نامه، این دادگاه به پرونده‌هایی همانند دعاوی نقض گواهی‌نامه و جبران خسارت، درخواست ابطال گواهی‌نامه و دعاوی مربوط به حق تقدم و قراردادهای لیسانس در کشورهای عضو موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، رسیدگی خواهد کرد و آرای آن به‌طور یکسان در این کشورها لازم‌الاجرا خواهد بود.

شایان ذکر است ۲۵ کشور از مجموع ۲۸ کشور عضو اتحادیه اروپا (تمام اعضا به غیر از اسپانیا، لهستان و کرواسی) موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد را امضا کرده‌اند. اسپانیا و کرواسی هیچ‌یک از سه سند مربوط به نظام جدید ثبت اختراع را امضا یا تصویب نکرده‌اند. لهستان دو قانون راجع به گواهی‌نامه واحد و ترتیبات ترجمه را در پارلمان اروپا به تصویب رسانده است اما اعلام‌نظر درمورد دادگاه واحد را منوط به بررسی عملکرد این دادگاه بعد از تشکیل کرده است. ایتالیا نیز موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد را امضا کرده است ولی با سازوکار گواهی‌نامه واحد مخالفت کرده است. ایتالیا و اسپانیا دلیل مخالفت خود را با نظام جدید، تبعیض در ترتیبات ترجمه اعلام کرده‌اند زیرا انحصار زبان رسمی این نظام به انگلیسی، آلمانی و فرانسوی

۱. اعضای کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع، شامل ۲۸ عضو اتحادیه اروپا و کشورهای ترکیه، صربستان، نروژ، سوئیس، سن مارینو، مقدونیه، موناکو، لیختن‌اشتاین، مقدونیه، ایسلند و آلبانی است. باید توجه داشت که نظام جدید صرفاً در کشورهای عضو اتحادیه اروپا قابلیت اجرا خواهد داشت.

۲. باید توجه داشت که دعاوی ناشی از گواهی‌نامه‌های صادرشده از دفاتر ملی ثبت، تحت هیچ شرایطی قابل طرح در دادگاه واحد نیست.

را مغایر با اصل برابری کشورها در اتحادیه اروپا می‌دانند (Erfanmanesh, 2013: 10). دیوان دادگستری اتحادیه اروپا در چند رأی، اعتراض این دو کشور را مردود اعلام کرده است (Cases C-147/13; C-146/13; C-274/11; Opinion 1/09).

از آنجایی که موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد به صورت معاهده بین‌المللی به امضا رسیده است، این امکان برای اسپانیا، لهستان و کرواسی وجود دارد تا با الحاق به این موافقت‌نامه به عضویت آن در آیند. در این صورت، دادگاه واحد ثبت اختراع، صلاحیت خواهد داشت تا به گواهی‌نامه‌ای که به شیوه سنتی توسط دفتر اروپایی ثبت اختراع صادر و در این کشورها اعتبارسازی شده است رسیدگی کند.

دادگاه واحد از مجموعه‌ای از شعب بدوی و تجدیدنظر تشکیل می‌یابد. شعب بدوی به شعب محلی، منطقه‌ای و مرکزی تقسیم می‌شود. شعب محلی در حوزه قضایی یکی از کشورهای عضو تشکیل می‌شود و هر کشور، بسته به حجم ورودی پرونده‌ها می‌تواند تا چهار شعبه محلی داشته باشد (ماده ۴ موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد). شعب منطقه‌ای، زمانی توسط دو یا چند کشور تأسیس می‌شوند که با توجه به سابقه تعداد پرونده‌ها در آن کشورها، از نظر اقتصادی، تشکیل شعبه محلی، مقرون به صرفه نباشد.

شعب مرکزی در پاریس تشکیل می‌شود که دارای دو شعبه تخصصی در لندن و مونیخ است. مطابق ماده ۴۰ موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، تقسیم کار در این شعب به این ترتیب است که پرونده‌های اختراعات صنعت نساجی، مخبرات، رایانه، الکترونیک و فیزیک در پاریس، اختراعات مهندسی مکانیک در مونیخ و ابداعات مرتبط با صنایع شیمیایی، داروسازی، زیست‌فناوری، مهندسی غذایی، کشاورزی و متالورژی در لندن رسیدگی می‌شود. کلیه شعب بدوی شامل هیئتی سه نفره از قضات است و در صورت نیاز، یک قاضی خبره در رشته فنی مرتبط با موضوع اختراع به این هیئت اضافه خواهد شد. شعب تجدیدنظر در لوکزامبورگ مستقر است و از ۵ قاضی تشکیل می‌شود که سه نفر از آن‌ها از قضات متبحر در علم حقوق و به‌ویژه حقوق ثبت اختراع و دو نفر دیگر از کارشناسان ماهر در رشته فنی مورد رسیدگی هستند (ماده ۴ موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد).

کلیه مکاتبات و جلسات دادرسی در شعب مرکزی (پاریس، لندن و مونیخ) به زبانی خواهد بود که در اظهارنامه از آن استفاده شده است. به این ترتیب، پیش‌بینی می‌شود که در این شعب، ۷۵ درصد پرونده‌ها به زبان انگلیسی، ۲۰ درصد به زبان آلمانی و ۵ درصد به زبان فرانسه باشد (West, 2014: 107). زبان شعب محلی، زبان رسمی کشور است که دادگاه در آن واقع شده است. در شعب منطقه‌ای از زبان رسمی دو یا چند کشور که دادگاه در قلمرو آن‌ها قرار دارد

استفاده خواهد شد. شعب تجدیدنظر نیز به زبانی برگزار می شود که شعب بدوی از آن استفاده کرده‌اند.

مطابق با ماده ۷ موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، منابع قانونی که شعب بدوی و تجدیدنظر بر اساس آن، رأی صادر می کنند مشتمل بر مجموعه قوانین و مقررات اتحادیه اروپا، کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع، موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد و سایر قوانین داخلی و بین‌المللی قابل اجرا خواهد بود. لازم به ذکر است صاحبان گواهی‌نامه سنتی می توانند برای مدت هفت سال از زمان تأسیس دادگاه واحد، درخواست کنند تا دعاوی ناشی از گواهی‌نامه آن‌ها از شمول صلاحیت این دادگاه خارج و به شیوه سابق رسیدگی شود (ماده ۲۱ موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد). این امکان برای دارندگان گواهی‌نامه واحد وجود ندارد. به این ترتیب، در خلال این مدت، دعاوی نقض گواهی‌نامه، تقاضای ابطال آن و سایر دعاوی مرتبط در دادگاه‌های ملی رسیدگی خواهد شد. با انقضای مدت هفت‌ساله، دادگاه واحد، صلاحیت انحصاری رسیدگی به این گواهی‌نامه را خواهد داشت.

۴. تأثیرات استقرار نظام واحد ثبت اختراع بر حمایت از ابداعات

لازم‌الاجرا شدن بسته نظام واحد ثبت اختراع، آثار چشمگیری بر چگونگی حمایت از اختراعات در اروپا دارد که پیامدهای آن نه تنها برای دانشگاه‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات صنعتی و تجاری در اروپا اهمیت دارد، بلکه نوآوران و مبتکران در سایر کشورها از جمله مخترعین و شرکت‌های ایرانی نیز که قصد ثبت و تجاری‌سازی ابداعات خود را در اروپا دارند از این تغییرات متأثر می‌شوند. به همین دلیل، مطالعه دقیق آثار استقرار نظام جدید که مطابق با پیش‌بینی‌ها در اواخر سال ۲۰۱۶ اتفاق می‌افتد، برای اشخاص حقیقی و حقوقی که در صدد حمایت از ابداعات خود در قلمرو اتحادیه اروپا هستند از اهمیت خاصی برخوردار است. از این رو در ادامه این قسمت، آثار استقرار این نظام، بررسی می‌شود.

۴-۱. تأثیرات بر هزینه‌های دریافت حمایت

در ابتدا لازم به یادآوری است که ایجاد نظام واحد ثبت اختراع در اروپا، تغییری در روش‌های تسلیم اظهارنامه‌ها در اروپا ایجاد نمی‌کند. کماکان اقدام از طریق تسلیم اظهارنامه بین‌المللی بر مبنای معاهده همکاری در ثبت اختراع، تقدیم اظهارنامه به دفاتر ملی ثبت اختراع در کشورهای عضو اتحادیه اروپا و اقدام از طریق دفتر اروپایی ثبت اختراع، سه روش موجود برای کسب حمایت از اختراعات است. تفاوتی که تأسیس نظام جدید ایجاد خواهد کرد،

فراهم کردن سازوکاری برای افزایش قلمرو جغرافیایی حمایت از گواهی‌نامه ثبت اختراع در چارچوب دفتر اروپایی ثبت اختراع است. به این ترتیب، در کنار گواهی‌نامه‌ای که به صورت سنتی صادر می‌شود و نیاز به اعتبارسازی در کشورهای عضو کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع دارد، این امکان به وجود می‌آید تا بنا به درخواست متقاضی، گواهی‌نامه صادر شده به طور یکپارچه در قلمرو کشورهای اتحادیه اروپا که به عضویت نظام جدید درآمده‌اند، قابل حمایت باشد.

همان طور که از مطالب بخش‌های قبلی پیداست، بررسی مقررات تأسیس نظام واحد ثبت اختراع و آمارهای موجود، نشانگر مقرون به صرفه بودن و کاهش هزینه‌های حمایت از اختراع در نظام جدید است (Naylor, 2013: 65). عدم نیاز به اعتبارسازی گواهی‌نامه واحد در تک‌تک کشورها، هزینه‌های ضروری را به میزان قابل توجهی کاهش می‌دهد. این کاهش در سایر زمینه‌ها همچون مخارج ناشی از ترجمه و تمدید اعتبار سالیانه (هزینه نگهداری) نیز نمایان می‌شود. مطابق با پیش‌بینی پارلمان اروپا، هزینه ثبت اختراع در ۲۵ کشور عضو اتحادیه اروپا در نظام جدید، ۴۷۲۵ یورو خواهد بود که این رقم در حال حاضر، ۳۶۰۰۰ یورو است (European Parliament, 2012: 3). چنین کاهش‌ی در هزینه ثبت اختراعات برای شرکت‌هایی که خواهان حمایت از ابداعات خود در قلمرو جغرافیایی وسیع‌تری هستند، شرایط مساعدی را به وجود می‌آورد.

همچنین در حال حاضر، ثبت اختراع در ۱۳ کشور اروپایی، یازده برابر گران‌تر از ثبت آن در امریکا است (European Commission, 2010: 6). با کاهش قابل توجه هزینه‌ها و افزایش قلمرو حمایت از اختراعات، بازار تجاری‌سازی ابداعات در اروپا برای شرکت‌ها و صنایع، جذاب‌تر و با آمریکا قابل رقابت می‌شود (Peers, 2011: 238; Romandini and Klicznik, 2013: 534). از این جهت، سرمایه‌گذاری در جهت تشویق نوآوری و کسب منافع اقتصادی در اروپا افزایش می‌یابد. از آنجا که اصولاً تسلیم اظهارنامه به سه زبان انگلیسی، فرانسه و آلمانی برای ثبت اختراع و حمایت از اختراع در ۲۵ کشور کفایت می‌کند، از هزینه‌های مربوط به ترجمه در نظام جدید، کاسته خواهد شد؛ اما در زمان مقایسه هزینه‌ها در مورد ترجمه و اعتبارسازی باید توجه داشت که در حال حاضر، ۵۰ درصد از گواهی‌نامه‌های صادر شده از دفتر اروپایی ثبت اختراع، صرفاً در سه کشور (آلمان، انگلستان و فرانسه) اعتبارسازی می‌شود (European Commission, 2012: 17). مطابق مفاد موافقت‌نامه لندن در مورد ترجمه گواهی‌نامه ثبت اختراع که در حال حاضر در کنار کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع در حال اجراء است، در صورتی که اظهارنامه به سه زبان انگلیسی، آلمانی یا فرانسوی باشد، لازم نیست متقاضیان، آن را در انگلستان، آلمان و فرانسه ترجمه کنند. از این رو نزدیک به ۵۰ درصد از گواهی‌نامه‌ها صرفاً به یک زبان نگاشته می‌شود و ترجمه نمی‌شود. به علاوه،

هزینه اعتباربخشی گواهی‌نامه در این سه کشور، ۴۷۱۸ یورو است که از این جهت، نظام جدید فقط برای ۵۰ درصد باقی، موجب کاهش هزینه‌ها خواهد شد (European Commission, 2012: 17). البته باید اذعان داشت که ممکن است کاهش هزینه‌ها و افزایش قلمرو حمایت، اشتیاق شرکت‌هایی را که تا کنون فقط در این سه کشور، اقدام به اعتبارسازی گواهی‌نامه می‌کردند افزایش دهد. بنابراین، میزان صرفه‌جویی در هزینه‌های ثبت اختراع تا حد زیادی به تعداد کشورهای بستگی دارد که شرکت‌ها متقاضی حمایت از ابداعاتشان در آن‌ها هستند. به این ترتیب، در صورتی که سیاست‌های مرتبط با رقابت، بازار و تجارت شرکتی، اقتضای کسب حمایت در کشورهای محدودتری را داشته باشد، نظام جدید، تفاوت قابل توجهی از حیث کاهش مخارج برای آن شرکت به ارمغان نمی‌آورد و چه‌بسا اقدام از طریق سنتی مقرون‌به‌صرفه‌تر نیز باشد. در ارتباط با مخارج تمدید اعتبار سالانه گواهی‌نامه، کمیسیون یا پارلمان اروپا پیش‌بینی مشخصی از مبلغ احتمالی در نظام جدید ارائه نکرده‌اند. در سال ۲۰۰۹، هزینه‌های اعتباربخشی یک گواهی‌نامه برای مدت ۱۰ سال در ۲۵ کشور اروپایی، ۲۸۶۸۶ یورو بود. این مبلغ در پنج اقتصاد بزرگ اروپا (انگلستان، آلمان، فرانسه، اسپانیا و ایتالیا) ۴۵۵۲ یورو بود (European Commission, 2012: Annex V). به این ترتیب، با توجه به اینکه مقداری بیش از ۵۰ درصد گواهی‌نامه‌ها در این پنج کشور اعتبارسازی می‌شود (European Commission, 2012: 18)، در صورتی که هزینه تمدید اعتبار در نظام جدید از ۴۵۵۲ یورو کمتر باشد، دریافت گواهی‌نامه واحد، نسبت به گواهی‌نامه سنتی برای این دسته از متقاضیان، اقتصادی خواهد بود.

۴-۲. تأثیرات تأسیس دادگاه واحد

استقرار دادگاه واحد می‌تواند به تسهیل حمایت از گواهی‌نامه ثبت اختراع، کمک شایانی کند. از آنجاکه رأی صادرشده در دادگاه واحد در کلیه کشورهای شرکت‌کننده در نظام واحد ثبت اختراع، لازم‌الاجراست، در صورت نقض حقوق ناشی از ثبت اختراع در دو یا چند کشور، صاحبان گواهی‌نامه به جای طرح دعوا در تک‌تک این کشورها می‌توانند با مراجعه به یکی از شعب بدوی دادگاه واحد، نسبت به احقاق حق خود اقدام کنند. این مسئله موجب کاهش هزینه‌های دادرسی، صرفه‌جویی در زمان و کاهش پیچیدگی در فرایند رسیدگی به دعاوی می‌شود. همان‌طور که پیش‌تر ذکر شد، در نظام سنتی به دلیل لزوم مراجعه انفرادی به دادگاه کشورها و نافذنبودن احکام این دادگاه برای کشور دیگر، احتمال صدور آرای متناقض وجود دارد (Malwina and Potterie, 2009: 1). به این ترتیب، ممکن است درحالی‌که عملی در کشوری نقض حقوق ناشی از ثبت اختراع قلمداد شود، در کشور دیگر، بلااشکال محسوب شود. همچنین

ممکن است به دلیل اختلاف در پذیرش دلایل باطل‌کننده گواهی‌نامه، یک گواهی‌نامه در کشوری باطل و در کشور دیگر به قوت خود باقی باشد. چنین وضعیتی به انسجام و قطعیت نظام حقوقی ثبت اختراع در اروپا خدشه وارد می‌کند (Jaeger, 2013: 390)؛ اما تشکیل دادگاه واحد با احکام نافذ در قلمرو ۲۵ کشور اتحادیه اروپا می‌تواند امکان صدور آرای متناقض و مغایر را در مورد گواهی‌نامه‌های یکسان از بین ببرد (Moss and Jones, 2011: 30). به این ترتیب، شفافیت حقوقی در ارتباط با گواهی‌نامه صادرشده از دفتر اروپایی ثبت اختراع افزایش می‌یابد و این امر موجب ارتقای کیفیت نظام حقوقی ثبت اختراع در اروپا می‌شود.

البته باید توجه داشت اگرچه افزایش قلمرو جغرافیایی حمایت از اختراع، یکی از امتیازات اصلی نظام جدید محسوب می‌شود، چنین افزایشی به معنای افزایش تهدیدات و طرح دعاوی توسط رقبا برای ابطال قسمتی یا کل یک گواهی‌نامه نیز هست. در واقع، رقبای تجاری می‌توانند از فرصت به‌دست‌آمده استفاده کنند و با طرح یک دعوا در دادگاه واحد، اعتبار گواهی‌نامه را در تمام قلمرو نظام واحد ثبت اختراع، به چالش بکشند. طرح دعوا علیه گواهی‌نامه‌های شرکت‌های دیگر با توجه به کاهش زمان و هزینه‌های دادرسی و کاهش پیچیدگی‌ها در فرایند اداری و قضایی تسهیل نیز خواهد شد. از این رو اشخاص حقیقی و حقوقی و به‌ویژه شرکت‌های کوچک و آسیب‌پذیر باید پیش از تقاضا برای دریافت گواهی‌نامه واحد، به این مسئله نیز آگاه باشند زیرا با انتخاب این مسیر و افزایش قلمرو جغرافیایی، به دلیل افزایش تعداد رقبا و افزایش منافع، انگیزه‌ها و توان برای به‌چالش کشیدن گواهی‌نامه و احتمال به‌خطرافتادن اعتبار گواهی‌نامه قوت می‌گیرد.

با در نظر گرفتن این مسئله، به نظر می‌رسد یکی از دلایل امکان انتخاب خارج شدن از صلاحیت دادگاه واحد تا مدت هفت سال بعد از تأسیس این دادگاه، ایجاد فرصت برای صاحبان صنایع و شرکت‌ها جهت ارزیابی شرایط و نحوه عملکرد دادگاه باشد (Tilman, 2014: 581-583)؛ بنابراین تا هفت سال پس از لازم‌الاجرا شدن توافقتنامه تشکیل دادگاه واحد، این صنایع و شرکت‌ها باید در رابطه با شرکت یا خروج از صلاحیت دادگاه واحد، تصمیم مهمی بگیرند. در صورت خروج، دعاوی ناشی از گواهی‌نامه صادرشده، قبل از لازم‌الاجرا شدن موافقت‌نامه یا در فاصله زمانی بین لازم‌الاجرا شدن تا هفت سال پس از آن تا زمان انقضای آن گواهی‌نامه در صلاحیت دادگاه ملی خواهد بود.

با توجه به اینکه وکلای ثبت اختراع در طول چند دهه با رویه متداول در شیوه سنتی ثبت اختراع، آشنایی پیدا کرده‌اند، به نظر می‌رسد که بسیاری از آن‌ها به صاحبان گواهی‌نامه توصیه کنند که تا تبیین و مشخص شدن رویه و عملکرد دادگاه واحد با اتخاذ رویکردی محتاطانه از

امکان خروج از صلاحیت دادگاه واحد استفاده کنند. این مسئله به ویژه برای شرکت‌هایی که کسب و کار آن‌ها متکی بر یک یا تعداد محدودی از گواهی‌نامه‌های ثبت اختراع است ضروری به نظر می‌رسد زیرا روش سنتی به دلیل هزینه بالای طرح دعوا در تک‌تک کشورها به‌عنوان مانعی در به‌چالش کشیدن گواهی‌نامه‌های آن‌ها عمل می‌کند و از این جهت، مخاطره کمتری را به این شرکت‌ها تحمیل می‌کند. برعکس، ممکن است شرکت‌هایی که توان ریسک‌پذیری بالایی دارند، با توجه به مزیت افزایش قلمرو جغرافیایی حمایت از ابداعات، صلاحیت دادگاه واحد را بپذیرند.

در کنار این آثار، صاحب‌نظران در عرصه حقوق ثبت اختراع، گسترش دو پدیده را نیز به‌عنوان آثار استقرار دادگاه واحد ثبت اختراع مطرح می‌کنند: یکی «گزینش مساعدترین دادگاه»^۱ و دیگری، «اخذی به‌وسیله گواهی‌نامه ثبت اختراع»^۲.

الف. گزینش مساعدترین دادگاه

زمانی که این امکان برای خواهان وجود دارد تا دادخواست خود را در چندین حوزه قضایی مطرح کند، احتمال وقوع پدیده گزینش مساعدترین دادگاه پیش می‌آید (Boyle, 2007: 520). در چنین مواردی، خواهان تلاش می‌کند تا دعوای خود را در محلی اقامه کند که به دلیل شرایط گوناگون، ممکن است نسبت به سایر محاکم، تصمیم مساعدتری اتخاذ کند (Land and Kennedy, 2009: 2). بر این اساس، بسیاری بر این باورند که تأسیس دادگاه واحد به‌واسطه امکان طرح دعوا در شعب مختلف در مورد پرونده‌های یکسان می‌تواند پدیده گزینش مساعدترین دادگاه را در اروپا رواج دهد (Bailey, 2012: 36 & Bayliss, 2014: 465-467).

یکی از شایع‌ترین موارد وقوع این پدیده، زمانی است که مالک گواهی‌نامه، مدعی نقض حقوق خود در چند کشور است. در این حالت، او می‌تواند دعوای خود را با توجه به صلاحیت دادگاه واحد در این کشورها، در یکی از شعب بدوی اقامه کند. یکی از دلایلی که احتمال گزینش مساعدترین دادگاه را افزایش می‌دهد، تأثیر اولین رأی در آرای متعاقب (اعم از حکم دادگاه یا تصمیمات داوری) است (Elmer and Lewis, 2010: 2). در واقع، نتیجه اولین رأی در ارتباط با موضوعی می‌تواند بر نتیجه آن مسئله یا موضوعات مشابه دیگر در سایر حوزه‌های قضایی تأثیرگذار باشد. به‌عنوان نمونه، در کشورهایی مثل کانادا، انگلستان، آمریکا، استرالیا و ایرلند، اگرچه احکام قضایی هر کدام از این کشورها در کشور دیگر لازم‌الاجرا نیست، این احکام در نتیجه پرونده‌های مشابه، دارای تأثیر قابل توجه است.

1. Forum Shopping.
2. Patent Troll.

مطابق با آمار منتشرشده، در آلمان، صاحبان گواهی‌نامه ثبت اختراع در ۵۷ درصد از پرونده‌های مرتبط با نقض آن پیروز شدند. این رقم در انگلستان تنها ۲۰ درصد است (Elmer and Lewis, 2010: 2). به این ترتیب، با توجه به این سابقه، در صورت امکان طرح دعوا، هم در آلمان و هم در انگلستان، دارندگان گواهی‌نامه ترجیح خواهند داد که دعوی خود را نزد دادگاه‌های آلمانی طرح کنند.

اگرچه گزینش مساعدترین دادگاه، به‌خودی‌خود، نه جرم است و نه منجر به مسئولیت مدنی مرتکب آن می‌شود، وقوع آن از نظم و انسجام قضایی می‌کاهد. یکی از راه‌های پیشگیری از این پدیده، هماهنگ‌سازی قوانین ماهوی و شکلی است. همچنین به نظر می‌رسد این مقررره در موافقت‌نامه تأسیس دادگاه واحد، مبنی بر اینکه در شعب این دادگاه از قضاات با ملیت‌های متفاوت استفاده می‌شود، بتواند تا حدودی وقوع این پدیده را محدود کند.

ب. اخاذی به‌وسیله گواهی‌نامه ثبت اختراع

این پدیده زمانی رخ می‌دهد که اشخاص حقیقی و حقوقی با خریدن گواهی‌نامه ثبت اختراع از دیگران، در صدد جستجوی موارد نقض آن برمی‌آیند تا با تهدید به اقامه دعوا و تحمیل هزینه‌های سنگین دادرسی و جبران خسارت، از دیگر شرکت‌ها مبالغی را دریافت کنند (Beatty and Samuelson, 2012: 504). اخاذی به‌وسیله گواهی‌نامه ثبت اختراع، اغلب توسط شرکت‌هایی انجام می‌پذیرد که خود فاقد نوآوری هستند و معمولاً اقدام به خرید گواهی‌نامه‌ای می‌کنند که از آن استفاده تجاری صورت نپذیرفته و در زمان تولید محصولات جدید، دیگر شرکت‌ها از آن غفلت کرده‌اند.

در بیشتر موارد، شرکت‌هایی که حاضر به فروش گواهی‌نامه خود می‌شوند، کوچک و غالباً در شرف ورشکستگی یا دارای مشکلات مالی هستند و شرکت‌هایی که تهدید می‌شوند معمولاً شرکت‌های بزرگ و با رونق اقتصادی بالا هستند. امکان گزینش مساعدترین دادگاه، منجر به تسهیل شدن اخاذی به‌وسیله گواهی‌نامه ثبت اختراع می‌شود.

الزاماً تمام تهدیدات صورت گرفته، قابلیت اثبات ندارند اما بسیاری از شرکت‌های بزرگ ترجیح می‌دهند تا با پرداخت مبلغی، بدون ریسک، مسئله را خارج از دادگاه حل و فصل کنند. در حال حاضر، این پدیده به مسئله شایعی تبدیل شده است. مطابق با گزارشی در سال ۲۰۱۱، شرکت‌های تحقیقاتی و تجاری در آمریکا متحمل پرداخت ۲۹ میلیارد دلار غرامت ناشی از اخاذی به‌وسیله گواهی‌نامه ثبت اختراع شدند (Bryce, 2014: 266). همچنین در فاصله بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳، علیه شرکت اپل ۱۷۱، اچ پی ۱۳۷، سامسونگ ۱۳۳ و دل ۱۲۲ مورد دعوی مرتبط با اخاذی به‌وسیله

گواهی‌نامه ثبت اختراع مطرح شد (1: Marmo and Radack, 2014).

این پدیده به دلیل عدم وجود حسن نیت در اعمال حقوق ناشی از ثبت اختراع، نکوهش شده است. همچنین بر اساس تحقیق دانشگاه‌های *هاروارد* و *تگزاس*، اخاذی از گواهی‌نامه موجب کاهش سرمایه‌گذاری در پروژه‌های تحقیق و توسعه شده است (Lee, 2014). برخی معتقدند در نظام واحد ثبت اختراع، افزایش ارزش گواهی‌نامه و درعین حال، افزایش خطر به‌چالش کشیده شدن آن‌ها منجر به رواج اخاذی به وسیله گواهی‌نامه ثبت می‌شود (12: Malaga, 2014 & 179: Kaisi, 2014). از این رو به نظر می‌رسد که اتخاذ اقدامات بازدارنده برای جلوگیری از شیوع این پدیده در اروپا امری ضروری باشد. نمونه‌ای از این اقدامات، رویه قضایی استرالیا است که از طریق آن، تهدید به اقامه دعوا با هدف اخاذی از گواهی‌نامه ثبت در صورت اثبات، قابل پیگرد قضایی است (Mueller, 2014: 1-2).

۳-۴. تأثیر بر فرایند اداری و حقوقی حمایت و بهره‌برداری از اختراعات

یکی از محسنات نظام جدید به‌ویژه برای شرکت‌های خارجی، ساده شدن فرایند حمایت از اختراع است. در کنار کاهش هزینه و زمان صدور گواهی‌نامه، عدم ضرورت اعتبارسازی آن در تک تک کشورها از پیچیدگی‌های اداری در چنین فرایندی می‌کاهد و متقاضیان با مقررات کمتری سروکار خواهند داشت. برای مثال، در حال حاضر، فرایند اجرای قرارداد لیسانس یا مجوزهای بهره‌برداری از اختراع با دشواری‌هایی روبه‌روست. صاحبان گواهی‌نامه باید قراردادهای خود را در تک تک کشورهایی که قصد انتقال حقوق ناشی از آن‌ها را دارند به ثبت برسانند (20: European Commission, 2012). این مسئله مستلزم پرداخت هزینه ثبت و صرف زمان است. متقاضیان به دلیل تفاوت در مقررات کشورهای اروپایی برای ثبت قرارداد باید با قوانین این کشورها در این باره آشنا باشند یا اینکه از عهده پرداخت مخارج و کلا برآیند؛ اما در نظام جدید، این امکان طراحی شده است که صاحبان گواهی‌نامه بتوانند بدون نیاز به مراجعه به کشورهای متعدد، قراردادها را در دفتر اروپایی ثبت اختراع به ثبت برسانند و از این طریق در زمان و هزینه صرفه‌جویی کنند (ماده ۲ قانون راجع به گواهی‌نامه‌های واحد).

یکی دیگر از مزایای استقرار نظام جدید، امکان افزایش هماهنگ‌سازی قوانین و مقررات شکلی و ماهوی راجع به ثبت اختراع در قلمرو اتحادیه اروپا نسبت به وضع موجود است. بعد از تصویب و لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون اروپایی ثبت اختراع، به تدریج قوانین داخلی کشورها در زمینه مقررات اعطای گواهی‌نامه ثبت تا اندازه‌ای همسان‌سازی شد (96: Kaesling, 2013). به‌عنوان مثال، در ارتباط با نحوه ارزیابی و بررسی شروط ماهوی ثبت اختراعات (جدیدبودن،

داشتن گام ابتکاری و کاربرد صنعتی)، قوانین کشورهای اروپایی مشابهت‌های فراوانی با هم دارند. همچنین در زمینه اختراعات زیست‌فناوری، تصویب دستورالعمل پارلمان و شورای اروپا درباره حمایت از ابداعات زیست‌فناوری، مصوب ۱۹۹۸ منجر به یکنواخت‌شدن فرایند ثبت چنین اختراعاتی شده است (Aerts, 2014: 585).

استقرار نظام جدید، زمینه افزایش هماهنگ‌سازی هرچه بیشتر مقررات شکلی و ماهوی را در اتحادیه اروپا فراهم می‌آورد. یکی از زمینه‌هایی که نیازمند استانداردسازی است نحوه تفسیر ادعا در اظهارنامه ثبت است. در حالی که در انگلیس، تفسیر بر مبنای معنای لغوی ادعا و بدون توجه به سایر اطلاعات در اظهارنامه انجام می‌شود، در آلمان با استفاده از تفسیر مضیق، به مفهوم ادعا در سیاق مشخصات و توصیفات اختراع در اظهارنامه توجه می‌شود. نتیجه این تفاوت، غالباً منجر به محدود شدن دایره شمول ادعا در آلمان می‌شود. با تأسیس دادگاه واحد ثبت اختراع، شعب رسیدگی کننده باید یکی از این رویکردها یا دیدگاه جدیدی را نسبت به این موضوع اتخاذ کنند. به این ترتیب، امکان یکنواختی و همسان‌سازی قوانین مربوط به ثبت اختراع، یکی از مزایای استقرار نظام جدید خواهد بود.

۴-۴. سودمندی استقرار نظام واحد ثبت اختراع برای اقتصاد کشورهای اروپایی

مطابق با پیش‌بینی‌ها، استقرار نظام جدید، موجب افزایش جذب سرمایه‌گذاری صنایع و شرکت‌های گوناگون در زمینه‌های تحقیق، توسعه و تجاری‌سازی ابداعات در اروپا خواهد شد. به علاوه، با توجه به اینکه گواهی‌نامه ثبت اختراع دربردارنده به‌روزترین اطلاعات در زمینه علوم و فناوری‌های نوین هستند، تقویت نظام ثبت اختراع موجب تسهیل انتقال دانش فنی به اروپا می‌شود. تقویت نظام ثبت اختراع در حمایت مؤثر از اختراعات، باعث ایجاد انگیزه و تشویق اشخاص حقیقی و حقوقی به نوآوری و افشای ابداعات نیز می‌شود (Bently and Sherman, 2008: 339-341).

در کنار این مزایا، باید توجه داشت که میزان بهره‌مندی کشورهای عضو اتحادیه اروپا که در نظام جدید شرکت می‌کنند، یکسان نخواهد بود. در حال حاضر، اعضای اتحادیه اروپا از نظر ابداع و نوآوری به نسبت جمعیت در چهار سطح طبقه‌بندی می‌شوند. آلمان، سوئد، دانمارک و فنلاند در سطح اول؛ ایرلند، انگلیس، هلند، بلژیک، اتریش، فرانسه، استونی، لوکزامبورگ، اسلونی و قبرس در سطح دوم؛ ایتالیا، اسپانیا، پرتغال، جمهوری چک، یونان، مجارستان، اسلواکی، مجارستان، مالت و لیتوانی در سطح سوم و لهستان، رومانی، لتونی و بلغارستان در سطح چهارم قرار دارند (European Commission, 2013: 10).

اصولاً کشورهایایی که در سطح پایین‌تری از نوآوری قرار دارند سهم کمتری از اختراعات و

در نتیجه، بازار را در اختیار خواهند داشت. به عنوان مثال، لهستان که یکی از ضعیف ترین کشورها از نظر نوآوری در اروپاست، در حالی باید از گواهی نامه های متعدد شرکت های آلمانی حمایت کند که شرکت های این کشور، جایگاه کوچکی در بازار آلمان و حتی اروپا دارند (Pagenberg, 2013: 482). همچنین به دلیل اینکه صنایع کشورهای با عملکرد ضعیف تر، غالباً بر مبنای الگوبرداری و کپی کردن از ابداعات و محصولات کشورها با فناوری قوی و به روز شکل گرفته است (Kupzok, 2014: 427)، اعمال حقوق انحصاری ناشی از ثبت اختراع می تواند توسعه صنایع را در این کشورها با چالش هایی همراه کند. به واسطه همین ملاحظات است که لهستان، امضا و تصویب موافقت نامه تأسیس دادگاه واحد را تا زمان تبیین دقیق نحوه عملکرد آن به تعویق انداخته است (Zawadska, 2014: 9).

نتیجه گیری

بدون شک، استقرار نظام واحد ثبت اختراع در اروپا، تحول مهمی در عرصه حمایت از ابداعات در اروپاست. انتظار می رود که نظام جدید با اتخاذ سازوکار متمرکز، حمایت پراکنده و غیرمنسجم از اختراعات را به طور قابل ملاحظه ای کاهش دهد. مزایای این نظام جدید شامل کاستن از هزینه، زمان و پیچیدگی فرایند دریافت گواهی نامه ثبت اختراع و افزایش قلمرو جغرافیایی حمایت از ابداعات می شود. به علاوه، ایجاد بازار واحد در کشورهای عضو اتحادیه اروپا به همسان سازی قوانین راجع به ثبت اختراع، کمک شایانی می کند.

با استقرار نظام جدید، شرکت ها و صنایع مختلف می توانند با توجه به سیاست های اقتصادی و با در نظر گرفتن امکانات و ظرفیت خود، از طریق دفاتر ملی ثبت اختراع یا دریافت گواهی نامه از دفتر اروپایی ثبت اختراع به صورت سنتی یا واحد از ابداعاتشان حمایت کنند (Kur, 2013: 88). این مسئله که انتظارات و پیش بینی ها در ارتباط با نظام واحد ثبت اختراع تا چه اندازه در عمل محقق خواهد شد و رویکرد این نظام در برابر دشواری های پیش رو چگونه خواهد بود، مستلزم گذر زمان و بررسی عملکرد نهادهای ذی ربط در نحوه پیاده سازی طرح نظام نوین ثبت اختراع در اروپاست.

Books

- Bailey, Adrian, (2012), *The Hargreaves Review of Intellectual Property: Where Next?*, Volume 1, London, The Stationery Office.
- > Beatty, Jeffrey; Samuelson, Susan, (2012), *Introduction to Business Law*, Boston, Cengage Learning.
- > Bently, Lionel; Sherman, Brad, (2008), *Intellectual Property Law*, 3rd edn, New York, Oxford University Press.
- > Bouchoux, Deborah, (2012), *Intellectual Property: The Law of Trademarks, Copyrights, Patents, and Trade Secrets*, Boston, Cengage Learning.
- > Boyle, Alan, (2007), *Forum Shopping for UNCLOS Disputes Relating to Marine Scientific Research*, in Myron H. Nordquist, Ronán J. Long and Tomas H. Heidar (eds) *Law, Science and Ocean Management*, Volume 11, Leiden, BRILL.
- > Bryce, Robert, (2014), *Smaller Faster Lighter Denser Cheaper: How Innovation Keeps Proving the Catastrophists Wrong*, New York, Public Affairs.
- > Kur, Annette, Planck, Max; Dreier, Thomas, (2013), *European Intellectual Property Law: Text, Cases and Materials*, Cheltenham, Edward Elgar Publishing.
- > Schröder, Oswald; Hafner, Frank, (2009), *European Patents and the Grant Procedure*, Munich, European Patent Office.

Articles

- > Aerts, Rob J., (2014), "The Unitary Patent and the Biotechnology Directive: Is Uniform Protection of Biotechnological Inventions Ensured?", *European Intellectual Property Review*, Vol. 36, No. 9.
- > Bayliss, Christopher J., (2014), "The Unitary Patent and Unified Patent Court: Potential Changes and Implications", *Cybaris*, Vol. 5, No. 2.
- > Clay, Andrew, (2012), "A Unitary Patent for Europe and a Unified Way of Enforcing it: An Update", *Squire Sanders*, September.
- > Elmer, Michael C; Lewis, Stacy D, (2010), "Where to Win: Patent-Friendly Courts Revealed", *Managing Intellectual Property*, September.
- > England, Paul, (2014), "In? Out? What's it all about? Patent Opt-Out and Withdrawal in the UPC", *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 9, No. 11.
- > Heine, Christian K., (2012), 'Significant Advances toward a Unitary European Patent', *Landslide*, 4(4).

- > Holberg, Jacob Schall, (2010), “The Treaty of Lisbon-Towards an Ever Closer Union, with a Formal Withdrawal Procedure”, *Columbia Journal of European Law*, Vol. 17.
- > Jaeger, Thomas, (2013), “Shielding the Unitary Patent from the ECJ: A Rash and Futile Exercise”, *International Review of Intellectual Property and Competition Law*, Vol. 44, No. 4.
- > Kaesling, Katharina, (2013), “The European Patent with Unitary Effect – a Unitary Patent Protection for a Unitary Market?”, *UCL Journal of Law and Jurisprudence*, Vol. 2.
- > Kaisi, Avgi, (2014), “Finally a Single European Right for the EU? An Analysis of the Substantive Provisions of the European Patent with Unitary Effect”, *European Intellectual Property Review*, Vol. 36, No. 3.
- > Kupzok, Agnieszka, (2014), “Law and Economics of the Unitary Patent Protection in the European Union: the Rebels’ Viewpoint”, *European Intellectual Property Review*, Vol. 36, No. 7.
- > Lamping, Matthias, (2011), “Enhanced Cooperation - A Proper Approach to Market Integration in the Field of Unitary Patent Protection?”, *International Review of Intellectual Property and Competition Law*, Vol. 13, No. 4.
- > Land, Molly; Kennedy, Nicole, (2009), “Land with Kennedy on Choice of Forum in European Patent Litigation”, *LEXIS*, Vol. 4265.
- > Malaga, Milosz, (2014), “The European Patent with Unitary Effect: Incentive to Dominate? A Look from the EU Competition Law Viewpoint”, *International Review of Intellectual Property and Competition Law*, Vol. 45, No. 6.
- > Moss, Gary; Jones, Matthew, (2011), “Patents and Patent Litigation in Europe - Past, Present and Future”, *Intellectual Property Today*, June.
- > Mueller, Lisa L, (2014), “Patent Trolls: A Global Perspective Re: Patent Infringement”, *National Law Review*, February.
- > Naylor, Ben, (2013), “Who Will Benefit from a Single European Court System”, *Managing Intellectual Property*, Vol. 64.
- > Pagenberg, Jochen, (2013), “Unitary Patent and Unified Court—What Lies Ahead?”, *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 8, No. 6.
- > Peers, Steve, (2012), “The Constitutional Implications of the EU Patent”, *European Constitutional Law Review*, Vol. 7, No. 2.
- > Pehlivan, Ceyhun Necati, (2012), “The Creation of a Single European Patent System: from Dream to (Almost) Reality”, *European Intellectual Property Review*, Vol. 34, No. 7.

- > Rangarajan, Arjun, (2013), “Towards a More Uniform Procedure for Patent Invalidation”, *Journal of the Patent and Trademark Office Society*, Vol. 5.
- > Rassenfosse, Gaetan de; Potterie, Bruno van Pottelsberghe de la, (2013), “The Role of Fees in Patent Systems: Theory and Evidence”, *Journal of Economic Surveys*, Vol. 27, No. 4.
- > Rodriguez, Victor, (2011), “Constructing a Unitary Title Regime for the European Patent System”, *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 6, No. 8.
- > Romandini, Roberto; Klicznik, Alexander, (2013), “The Territoriality Principle and Transnational Use of Patented Inventions - the Wider Reach of a Unitary Patent and the Role of the CJEU”, *International Review of Intellectual Property and Competition Law*, Vol. 44, No. 5.
- > Smith, Nigel, (2010), “Europe after Lisbon: Who Will Run the EU Once the Dust Has Settled?” *Social and Political Review*, Vol. 20.
- > Tilmann, Winfried, (2014), “The Transitional Period of the Agreement on a Unified Patent Court”, *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 9, No. 7.
- > Wadlow, Christopher, (2013), “Hamlet without the Prince: Can the Unitary Patent Regulation Strut its Stuff without Articles 6–8?”, *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, Vol. 8, No. 3.
- > West, Alexandra, Siddharth Kusumakar and Tim Powell, (2014), “Unitary Patents and the Unified Patent Court”, *Computer and Telecommunications Law Review*, Vol. 19, No. 4.
- > Zawadska, Zofia, (2014), “The Unitary Patent Protection - A Voice in the Discussion from the Polish Perspective”, *International Review of Intellectual Property and Competition Law*, Vol. 45, No. 4.

Awards

- > Case C-146/13, *Spain v Parliament and Council* (2014).
- > Case C-147/13, *Spain v Council* (2015).
- > Case C-274/11, *Spain v Council Court of Justice of the European Union* (2013).
- > Opinion 1/09 of the Court (Full Court), ECJ I-00000 (2011).

International Regulations and Treaties

- > Agreement on a Unified Patent Court (2000).
- > Convention on the Grant of European Patents (EPC), 2000 (entered into force on 13 December 2007).
- > Council Regulation (EU) No 1260/2012 of 17 December 2012 Implementing

Enhanced Cooperation in the Area of the Creation of Unitary Patent Protection with regard to the Applicable Translation Arrangements, OJ L361/89.

> London Agreement on the Application of Article 65 of the Convention on the Grant of European Patents (2000).

> Patent Cooperation Treaty (PCT), 1970.

> Regulation (EU) No 1257/2012 of The European Parliament and of the Council of 17 December 2012 Implementing Enhanced Cooperation in the Area of the Creation of Unitary Patent Protection, OJ L361/1 4.

Other

> Council of the European Union, (2013), 'Signing of the Unified Patent Court Agreement', Available at <<http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/13/st06/st06590.en13.pdf>> last visited 20 March 2015.

> Erfanmanesh, Mohammad Hossein, (2013), 'The New Unitary Patent System for EU; Opportunities and Challenges', (The 14th Annual UACES Student Forum Conference: Evolving Europe: Voices of the Future, England) Available at <<http://uaces.org/documents/papers/1340/erfanmanesh.pdf>> last visited 20 March 2015.

> European Commission, (2010), 'Breakthrough on Enhanced Patent System for Europe', Available at <http://ec.europa.eu/internal_market/smn/smn_57/docs/patent_system_en.pdf> last visited 20 July 2015.

> European Commission, (2012), 'Commission Staff Working Paper Impact Assessment Proposal for a Regulation of the European Parliament', Available at <http://ec.europa.eu/justice/data-protection/document/review2012/sec_2012_72_en.pdf> last visited 20 July 2015.

> European Commission, (2013), 'Hugo Hollanders and Nordine Es-Sadki, Innovation Union Scoreboard', Available at <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/files/ius/ius-2013_en.pdf> last visited 20 July 2015.

> European Parliament, (2012), 'Parliament Approves EU Unitary Patent Rules', Available at <<http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20121210IPR04506/html/Parliament-approves-EU-unitary-patent-rules>> last visited 20 July 2015.

> Lee, Timothy B., (2014), 'New Study Shows Exactly How Patent Trolls Destroy Innovation', Available at <<http://www.webcitation.org/6TwJWwhaOY>> last visited 20 July 2015.

> Marmo, Carol A.; Radack, David V., (2014), 'Leveling the Playing Field against Patent Trolls', Available at <<http://www.eckertseamans.com/uploads/publications/2014CLEBook.pdf>> last visited 20 July 2015.

> Mejer, Malwina, and Bruno Potterie, (2009), 'Economic Incongruities in the European Patent System', (CEPR Discussion Paper, no 7142) Available at <http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1345668> last visited 20 July 2015.